

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 3S/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200066
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Magur
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:8018200066.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Magura a členiek senátu JUDr. Tatiany Sabadošovej a JUDr. Ing. Lenky Figulovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D. B., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, 080 01 Prešov, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1N 6029/17-KaPO, ČRZ: 37731/2017 zo dňa 22. mája 2017, takto

rozhodol:

- I. Správnu žalobu zamietla.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. 1N 6029/17-KaPO, ČRZ: 37731/2017 zo dňa 22.05.2017 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej aj „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci žalobcom podaného dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016.

2. Žalovaný predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že vyššie uvedeným uznesením Krajského súdu v Košiciach bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 15C/389/2009-320 zo dňa 15.06.2015, ktorým bol návrh právnej predchodkyne žalobcu vo veci samej odmietnutý pre jeho nedostatky, ktoré neboli odstránené. Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.10.2016 podal žalobca v posledný deň lehoty dovolanie, ktoré nebolo spísané advokátom, čo predstavuje dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „C.s.p.“), keďže po uplynutí lehoty na podanie dovolania nie je možné tento nedostatok odstrániť doplnením plnej moci, udelenej advokátovi. Podanie nového dovolania spísaného advokátom by bolo z rovnakých dôvodov vyhodnotené ako oneskorené. Súčasne ide o dovolanie voči uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. b) C.s.p., t. j. proti uzneseniu prvostupňového súdu o odmietnutí podania vo veci samej. Podľa § 421 ods. 2 C.s.p. však dovolanie nie je proti takémuto uzneseniu prípustné. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný dospel k záveru o tom, že v danom prípade nemožno vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, čo viedlo k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

3. Napokon žalovaný poučil žalobcu o tom, že v prípade, ak žiada o poskytnutie právnej pomoci aj v konaní pred Ústavným súdom SR, je potrebné na tento účel, vzhľadom na osobitosti konania, podať samostatnú žiadosť.

II.

Správna žaloba, stanoviská,
konanie pred správnym súdom

A. Správna žaloba

4. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v účinnom znení (ďalej aj „S.s.p.“), v ktorej navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

5. V správnej žalobe najmä uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne, nezákonné, zmätočné, nepravdivé, zavádzajúce a vydané v rozpore so Správnym poriadkom a zákonom o poskytovaní právnej pomoci. Žalobca v ďalšom texte správnej žaloby podrobil postup žalovaného ostrej kritike a uviedol, že žalovaný v správnej žalobe napadnutom rozhodnutí ničím nepreukázal, že právna vec, v ktorej žalobca žiadal o poskytnutie právnej pomoci, je zrejme bezúspešná. Žalobca trval na tom, že dovolanie je prípustné, keďže jeho podanie odôvodnil aplikujúc ust. § 420 písm. f) v spojení s § 432 ods. 1 C.s.p.. Tento záver žalobca odôvodnil tým, že v konaní pred civilnými súdmi žiadal o poskytnutie právnej pomoci a vo veci jeho žiadosti bolo vedené konanie pred správnym súdom pod sp. zn. 6Sp/52/2015. Žalovaný tak podľa žalobcu svojvoľným a neprípustným spôsobom znemožnil žalobcovi konať pred súdom. K prípustnosti podaného dovolania žalobca doplnil, že v deň kedy podal dovolanie, podal tiež žiadosť o poskytnutie právnej pomoci. Žalobca trval na tom, že právna vec, s ktorou sa obrátil na žalovaného, aby mu tento priznal nárok na poskytnutie právnej pomoci, nie je zrejme bezúspešná a kumulatívne splnil všetky tri podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc. Žalovaný podľa žalobcu v danej veci prebral právomoci súdu a napriek judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „NS SR“), napr. rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/61/2013 a sp. zn. 5Sžo/62/2013 zo dňa 31.01.2014 opomína, že skúmaným kritériom je zrejme bezúspešnosť uplatneného práva, nie hodnotenie doteraz uplatnených tvrdení a dôkazov, keďže tie posudzuje jedine súd.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 02.10.2017 navrhol správnu žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré by malo byť správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonné. Žalovaný zotrval na závere, že v predmetnej veci nebola vylúčená zrejme bezúspešnosť sporu, ako jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Citoval časť rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/1/2013 zo dňa 26.10.2013 a uviedol, že dovolanie žalobcu je neprípustné, dovolanie spísal žalobca sám a nebol pri jeho podaní zastúpený advokátom, čo je ďalším z dôvodov na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e) C.s.p.

7. Vyjadrenie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 20.11.2020, pričom k tomuto žalobca nezaujal žiadne stanovisko.

8. Dňa 01.12.2022 Krajský súd v Košiciach, v tom čase konajúci ako správny súd na nariadenom pojednávaní správnu žalobu zamietol rozsudkom pod sp. zn. 6S/89/2018. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný rozsudkom sp. zn. 7Svk/2/2024 zo dňa 26.06.2024 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec vrátil Správneému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

9. Podľa § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov prešiel výkon súdnictva od 01.06.2023 z Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov (t. j. aj v aktuálne súdnej veci). Prejednávaná vec bola vzhľadom na vyššie uvedené vrátená Správneému súdu v Košiciach, bola náhodným výberom pridelená senátu 3S a je vedená pod sp. zn. 3S/22/2024.

10. Na žiadosť žalobcu správny súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 10.04.2025. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil pričom svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil v podaní zo dňa 07.04.2025 pracovnou zaneprázdnenosťou, nežiadal odročiť pojednávanie a súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti, pričom súdu navrhol rozhodnúť v zmysle jeho písomných vyjadrení. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalobca, pričom písomným podaním doručeným správneému súdu dňa 10.04.2025 (v deň konania pojednávaní) ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z finančných, rodinných a časových dôvodov, ako aj zdravotnými problémami v rodine a zároveň žiadal pojednávanie odročiť. Pokiaľ ide o časové dôvody, na deň 10.04.2025 boli predsedom senátu 3S nariadené pojednávaní celkovo v 4

právnych veciach žalobcu (sp. zn. KE-8S/181/2021, sp. zn. KE-7S/85/2022, sp. zn. 3S/7/2023 a sp. zn. 3S/22/2024), preto logicky nemohlo dôjsť ku kolízii týchto pojednávanií. Keďže odročenie pojednávania zhodne nenavrholi účastníci konania a žalobca ním tvrdené ostatné dôvody neprítomnosti žiadnym spôsobom nepreukázal, správny súd tieto žalobcom prezentované dôvody nemohol vyhodnotiť ako závažné tak, aby bolo možné konštatovať, že boli splnené podmienky na odročenie pojednávania podľa § 115 S.s.p.. Na základe uvedených dôvodov správny súd postupom podľa ust. § 114 S.s.p. konal v neprítomnosti účastníkov konania a postupom podľa § 137 ods. 3 S.s.p. vyhlásil rozsudok.

III.

Aplikované ustanovenia právnych predpisov

11. Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom 2) a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy 5) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

12. Podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

13. Podľa § 429 ods. 1 C.s.p., dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

14. Podľa § 429 ods. 1 C.s.p., povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

15. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

IV.

Dôvody rozhodnutia správneho súdu

16. Správny súd v Košiciach konajúc primárne podľa ust. § 177 a nasl. S.s.p., po zistení, že správna žaloba bola podaná oprávnenou osobou a včas, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie ako aj obsah administratívneho konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná.

17. Správne mu súdu pripadlo preskúmanie záverov žalovaného o tom, že prípad žalobcu je zjavne bezúspešný, pretože ním podané dovolanie je podľa § 421 ods. 2 C.s.p. neprípustné a zároveň bolo spísané samotným žalobcom, nie advokátom, čo predstavuje vadu dovolania, ktorú vzhľadom na uplynutie lehoty na podanie dovolania nie je možné odstrániť, čo by malo viesť k odmietnutiu dovolania.

18. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/9/2016 zo dňa 30.11.2017 podľa ktorého: „Pozitívny záväzok štátu umožniť prístup k spravodlivosti i osobám materiálne znevýhodneným sa realizuje i prostredníctvom zákona č. 327/2005 Z.z., keď z ustanovenia § 1 tohto zákona vyplýva, že jeho účelom je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere,

znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. Preto je celkom namieste, aby v právnej norme stanovil podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť. V snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy i v prípadoch, v ktorých by nešlo o spravodlivé uplatnenie alebo bránenie práva je jednou z podmienok poskytnutia právnej pomoci skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z.). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejedukovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z.z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva (šikana), alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov. Pokiaľ ide o negatívnu podmienku „zrejma bezúspešnosť sporu“ v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. je nevyhnutné zdôrazniť, že ide o technický pojem výlučne pre účely tohto konania, ktorý nemôže prejedukovať právne následky pre vyššie uvedené dovolacie konanie. Tento pojem je demonštratívne vymedzený pojmom „najmä“ a naznačuje taký skutkový stav veci, u ktorého odporca pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom due diligence neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci. Na túto oblasť sa vzťahuje správna úvaha odporcu, keď súd pri prieskume zákonnosti neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia v zmysle § 245 ods. 2 OSP. Ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu, má prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu. Pri posudzovaní schopnosti žiadateľa označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení nie je správny orgán oprávnený ich hodnotiť, to prináleží až súdu konajúcemu vo veci samej, avšak musí posúdiť, či žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci je schopný aspoň označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu odporcom zaujal názor aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 z 25. apríla 2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná.“

19. Žalovaný si teda môže samostatne ustáliť otázku zrejmej bezúspešnosti sporu v prima facie zrejmych prípadoch. „Úspešnosť v spore“, v ktorej sa právna pomoc žiada, v tomto prípade v konaní o dovolaní proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo o odvolaní podľa § 357 písm. b) C.s.p., totiž závisí len od preskúmania splnenia formálnych zákonom jasne definovaných podmienok konania pred Najvyšším súdom SR, v tomto prípade prípustnosti dovolania a splnenia podmienky povinného právneho zastúpenia. Ak by žalovaný právomoc ustáliť si otázku zrejmej bezúspešnosti sporu v takýchto prípadoch nemal, táto podmienka pre priznanie nároku na bezplatnú právnu pomoc by v zákone o poskytovaní právnej pomoci v mnohých prípadoch stratila svoje opodstatnenie.

20. Pokiaľ ide o prvý z dôvodov zrejmej bezúspešnosti, správny súd v plnej miere odkazuje na právny názor kasačného súdu v bode 8 rozsudku sp. zn. 7Svk/2/2024 zo dňa 26.06.2024 a tiež obsah dovolania žalobcu zo dňa 08.03.2017 (č. I. 26 a nasl. administratívneho spisu). V tejto súvislosti teda možno uzavrieť, že žalobca v podanom dovolaní okrem iného namietal jeho prípustnosť aj z dôvodu podľa § 420 písm. f) C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný pochybil ak vyhodnotil prípad žalobcu ako zrejme bezúspešný z dôvodu neprípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 2 C.s.p.. Avšak neprípustnosť dovolania žalobcu nebola jediným dôvodom, na základe ktorého žalovaný dospel k záveru o zrejmej bezúspešnosti sporu.

21. Ďalšou skutočnosťou, na základe ktorej žalovaný vyhodnotil spor žalobcu ako zrejme bezúspešný, je nesplnenie podmienky spísania dovolania advokátom. Správny súd mal za preukázané (č. I. 26 a nasl. administratívneho spisu), že žalobca spísal dňa 08.03.2017 dovolanie, ktoré podal na pošte dňa 13.03.2017 a ktoré bolo prípisom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.03.2017

odstúpené na ďalší procesný postup Okresnému súdu Košice I. Uvedené dovolanie bolo spísané samotným žalobcom a nie advokátom tak ako to vyžaduje ustanovenie § 429 C.s.p. (žalobca pritom nepreukázal, že by na neho dopadala niektorá z výnimiek povinného zastúpenia advokátom a takáto okolnosť nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu). Z uvedeného dôvodu správny súd považuje za správny záver žalovaného, že ide o zrejmu bezúspešnosť veci, nakoľko nedošlo k splneniu jednej zo zákonných podmienok dovolacieho konania, čo bude mať za následok, že dovolací súd pri rešpektovaní platnej právnej úpravy dovolanie odmietne podľa § 447 písm. e/ C.s.p.. Advokátom totiž musí byť spísané samotné dovolanie a iné podania dovolateľa. Výnimky z obligatorného zastúpenia advokátom sú uvedené v § 429 ods. 2 C.s.p.. Žalobca bol o prípustnosti dovolania, o lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní poučený v písomnom vyhotovení uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/421/2015-363 zo dňa 27.10.2016, proti ktorému dovolanie podal. Súd prvej inštancie v rámci dovolacieho konania vyzýva dovolateľa na odstránenie väd dovolania podľa § 429 C.s.p. (v predmetnej veci je vadou skutočnosť, že dovolanie nebolo spísané advokátom) len v prípade, ak dovolateľ nebol riadne o povinnom zastúpení poučený odvolacím súdom. V predmetnej veci však krajským súdom poučený žalobca bol, a teda v uvedenom prípade pôjde o vadu dovolacieho konania, ktorá je neodstrániteľná. Navyše, vzhľadom na doručenie žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci až dňa 15.03.2017 (podaná na pošte dňa 13.03.2017), t.j. po uplynutí zákonnej 2 mesačnej lehoty od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 427 ods. 1 C.s.p., neprichádzalo ani do úvahy posúdenie možnosti podania nového dovolania spísaného advokátom ustanoveným Centrom právnej pomoci. Právne závery rozhodujúce pre aplikačnú prax dovolacieho súdu, ktoré vyplývajú z daného skutkového a právneho stavu veci majú svoj jednoznačný právny základ v ustanovení § 429 C.s.p. a judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k predmetnej právnej problematike je tiež jasne formulovaná, napr. v uznesení sp. zn. 4 Cdo 190/2019, R 39/2020: „Spísanie dovolania advokátom je obligatornou podmienkou dovolacieho konania, ktorá musí byť splnená už pri podaní dovolania; jej nedostatok musí byť odstránený do uplynutia zákonnej lehoty na podanie dovolania. To neplatí, ak dovolateľ nebol riadne poučený odvolacím súdom.“

22. V tejto súvislosti správny súd tiež poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 489/2018 z 13. septembra 2018 publikované v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 79/2018: „Ak obligatornou náležitosťou dovolania je podľa druhej vety § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku jeho spísanie advokátom, je potom logické, že nedostatok tejto podmienky možno odstrániť len v lehote na podanie dovolania, keďže ide o podmienku, ktorá musí byť splnená už pri jeho podaní.“

23. Nespísanie dovolania advokátom (za vyššie uvedených podmienok) podľa správneho súdu obstoí ako samostatný dôvod, na základe ktorého možno konštatovať zrejmu bezúspešnosť sporu. Pochybenie žalovaného vyhodnotené kasačným súdom v bode 8 rozsudku sp. zn. 7Svk/2/2024 zo dňa 26.06.2024 a tiež správnym súdom v bode 20 tohto rozsudku preto nebolo vo výsledku spôsobilé privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia a zvrátiť tak verdikt žalovaného o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi.

24. K námietke žalobcu, že na základe ním podanej správnej žaloby prebiehalo na tunajšom súde konanie vedené pod sp. zn. 6Sp/52/2015 o súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 11736/2015-PO-MW zo dňa 07.10.2015, v súvislosti s jeho žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci vo veci vedenej na Okresom súde Košice I pod sp. zn. 15C/389/2009, teda vecou, ktorá sa bezprostredne (vzhľadom na vyššie popísaný skutkový stav) týka aj rozhodovania žalovaného v tejto veci, správny súd uvádza, že Krajský súd v Košiciach vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 6Sp/52/2015 zo dňa 17.12.2019 tak, že žalobu zamietol a na základe žalobcom podanej kasačnej sťažnosti vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1Sžk/53/2018 zo dňa 17.12.2019, ktorým kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol. Túto námietku preto súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

25. Pokiaľ ide o námietky žalobcu ktoré smerujú voči rozhodnutiam Okresného súdu Košice I a Krajského súdu v Košiciach, nie je úlohou správneho súdu tieto námietky preskúmať, keďže predmetom aktuálneho konania je preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

26. Správny súd pri súdnom prieskume rozhodnutia žalovaného nezistil ani žiadne procesné pochybenia v jeho procesnom postupe, ktoré by prípadne mohli mať za následok zrušenie preskúmaného rozhodnutia. V tej súvislosti ako správny hodnotí aj záver žalovaného, že nie je možné podať kumulovanú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, t.j. takú (v tejto konkrétnej veci), ktorá obsahuje žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu pred konaním dovolacieho súdu, ako aj následne konania pred súdom ústavným (pre prípad, ak by žalobca nebol úspešný v konaní pred súdom odvolacím), pretože ide o rôzne právne veci a teda aj rôzne konania, pri ktorých je potrebné posúdiť splnenie podmienok na poskytnutie právnej pomoci individuálne a osobitne. V zásade preto žalobca môže požiadať o poskytnutie právnej pomoci len v jednej právnej veci, a ak požiada o právnu pomoc aj v iných veciach, podľa názoru súdu je

správny postup správneho orgánu, ak účastníka konania v tomto smere poučí o možnosti požiadať o právnu pomoc samostatne, ale o týchto ďalších žiadostiach (resp. ďalšej žiadosti) už v správnom konaní, kde posudzuje splnenie hmotnoprávnych podmienok pre priznanie právnej pomoci v ním označenej prvej veci, už o ďalších žiadostiach o poskytnutie právnej pomoci nerozhoduje.

V.

Záver

27. Správny súd dospel s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti k záveru, že správna žaloba je nedôvodná, a preto ju podľa § 190 S.s.p. zamietol.

28. Podľa § 168 S.s.p. žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

29. Podľa § 175 ods. 1 S.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 S.s.p., pretože žalobca nemal v konaní ani len čiastočný úspech a keďže v konaní úspešnému žalovanému nevznikli žiadne odôvodnené trovy, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, správny súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

31. Senát Správneho súdu v Košiciach prijal tento rozsudok pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Správneho súdu v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správny súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.